

1889

I. é

Sz
SCH
kö
hová
mi
mény
zeté

K

min
a ff
jök
a sc
lom

I. évfolyam.

Zenta, 1888. február hó 19-én.

8. szám.

HETILAP.

A ZENTAI JÁRÁS ÉS KÖRNYÉKÉNEK
KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

EGYES SZÁM ÁRA 5 KR.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
SCHVARCZ SÁNDOR
könyvkereskedése,
hová úgy a lap szelle-
mi részét illető közle-
mények, mint az előfi-
zetések és hirdetések
is küldendők.
Kéziratok vissza
nem adatnak.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 2 frt.
Fél évre . . . 1 frt.
Hirdetési díjak:
Egész oldal 8 frt.
Fél . . . 4 frt 50
Negyed . . . 2 frt 50
Bélyegdíj 30 kr.
Többszöri hirdetésnél
megtehető engedmény.
Nyilttér petit
sora 10 kr.

Farsang után.

Elmult, de feledés fátyola még nem borult reá, sokan örömmel, legtöbben kéjjel, némelyek buval, míg egyesek számalommal emlékeznek vissza az im rövid tartam után elgördült farsangra.

Minden idénynek megvannak fény- és árnyoldalai, de az idej farsang oly intensive fényt árasztott, hogy alig-alig maradt helye az árnyéknak, alig találkoznak, kik derűre borot is várának: pedig sokan ejtették erszényük duzzadságát sorvadásba, sokan, kiket a dinom-dánom után a nagybőjt vezeklése önnagukba térésre, a működés kettőzött erővel való folytatására utal. S akik ezen utalás szózatát megértik, azok az ejtett csorbát kiköszörülve, örömmel, kéjjel idézik emlékübe az átélt vigalmak kellemkeit.

A művelt világ vigalmi manapság nem léha tobzódásoknak, hiu ábrándoknak, testet-lelket sorvasztó czél nélküli eszközei: mulatunk, tánczolunk, habár bizonyos ambitió által vezéreltetve, nemes célok eléréseért, milyenek: betegek ápolhatása, szegények támogatása, az ifjuság nevelés-oktatásban való részesíthetése, közművelődés előmozdíthatása, társadalmi élet fejlesztése és egyesek vagyonának vész ellen való biztosíthatása.

Ily célokat szem előtt tartva, ha a farsangot vigan átéltük, ha ily célok javára erszényünk duzzadságát sorvasztottuk, ha az emberiség oltárára dalolva-tánczolva nyújtjuk szívvél-lélekkal az áldozatokat; akkor önelégülten, nemes ambitió érzetében jókedvvel fogadjuk a nagybőjt idejét, hogy ernyedetlen szorgalom és sokszorozott tevékenységünk

által helyrepótoljuk mindazon kiadásainkat, melyeket a jótékonyosság oltárára áldozánk, és ha a csorbát ily módon helyreüttük, nem bú- és számalom-, de örömmel idézzük szép emlékeit az elmult farsangnak.

Az idej farsang nem volt hiányában oly mulatóságoknak, melyek a felsorolt célok előmozdíthatására irányultak. Nőegylet, kórház, tiszték, műkedvelők, iparos olvasó-egylet, ipartestület, gazdakör, szerb olvasó-egylet, népkör, függetlenségi kör, tűzoltó-egylet mind-mind versenyeztek nemes céljaik elérhetésére és örömmel constatálhatjuk, hogy törekvésüket siker koronázta, hogy hivatásuknak teljesen megfeleltek.

Tehát összes jótékonyági- és közművelődési egyleteink tettek eleget hivatásaiknak!?

Sajnos, de nem!

Van nálunk még „társaskör“ és „casino-egylet“ is.

Nem tulozunk, ha azt az állítást kockáztatjuk, hogy említett egyletek társadalmunk színe-javát sorolja tagjai közé, társadalmunk szellemi munkával foglalkozó egyénci ezen egyletek egyikében töltik szórakozásra, üdülésre szánt óráit; és ép e közművelődés előmozdíthatására alapított egyletek, a műveltség magasabb fokán álló tagokkal nem tesz eleget hivatásának.

Ez nem normális állapot, ez társadalmi életünk kóros voltára, beteg léteire mutat.

Már maga azon körülmény, mely városunk esekély számu értelmiségi osztályát két egyletbe felosztja, igen szomorú jelenség, és hogy ezen egyletek egyike sem felelhet meg hivatásának az ép e megoszlás szüleménye.

Ha a legközelebbi farsang értelmiség osztá-
lunkat. — politikai nézetük fenntartása mellett bár
— tisztelet- és szeretet-, béke- és egyetértésben, köz-
ügyeink áldásos előmozdításában együttműködve egy
egyletben találja, akkor bizton számíthatunk, hogy
legidősb egyletünk nemcsak résztvesz a nemes czé-
lok előmozdításában, de kalauzként fog szolgálni
számos előretörékvő társainak.

Helyi és vidéki hírek.

— A mult számunkban kimutatott az ipartestület
bálja alkalmával történt felülfizetések kiegészítésére megem-
lítettük, hogy Hürkeez István ur 75 krt., Guelmínó József ur
50 krt., Kovácsévits József ur 30 krt., és Kalnár András ur
20 krt. fizettek felül.

— A „Gazdakör“-i felolvasások eredménye. Most mi-
dön írók, művészek, akadémikusok azon tördnek, hogyan kel-
lene a könyvek kelendőségét emelni, könyvvásárló közön-
séget gyarapítani, midőn általános a panasz, hogy a magyar
közönség inkább a 32 leveles bibliát forgatja, mint koszorus
költőink valamely művét, nem csak megelégedéssel, de dicsé-
rettel kell felemlitenünk, hogy a helybeli legifjabb közneve-
lődest terjesztő egylet, a „Gazdakör“ az idén is majdnem
100 frt áru jelesebb irodalmi termékekkel gyarapította már
eddig is könyvtárát. — A kör tagsági díjai alig fedezik a
házbér és lapok árát, buzgó tanáraink tehát felolvasásokat
tartanak esekőly 30 kros helyítidij mellett és ezek bevételei
tették lehetővé a könyvtár öregbítését. — Irodalmában él
a nemzet és annak pártolásában virágzik az irodalom és kik-

nek közreműködése ehhez járul, azok a nemzet hálájára tart-
hatnak számot. Éljenek a derék felolvasók! „A példa ragadós.“
Hasson tehát ez is a többi köznevelődési egyleteinkre és
tartsanak azokban is oly felolvasásokat, melyek könyv táraik
kiegészítésére a szükséges anyagi eszközt megteremtsek.

— A helybeli önkéntes tűzoltó egylet álarozos bálja,
mely folyó hó 14-én tartatott meg, nem volt oly látogatott,
mint azt közönségünkől oly közérdekű egylet iránti jóaka-
rattól elvárhatnók, mely nem egyszer egészségét sőt életét
kockáztatja javainak vész ellen való megóvása czéljából. Ily
egylet iránt mindenkinek van kötelessége, legyen az szegény
viskó, vagy pompás palota lakója és ha mással nem, ugy iránta
való jóakaratumk nyilvánításával, anyagi támogatással kell
fenntartásához szereinek gyarapításához hozzájárulnunk. Ezen
hozzájárlás elsősorban az értelmiséget illeti, mely azonban
majdnem fűntetőleg maradt távol e bálról, de még anyagi
hozzájárlásával sem róttá le kötelességét. A bálban majdnem
csak a tűzoltó egylet tagjai és ezek hozzátartozói jelentek
meg. Az értelmiség csak egy-két családdal volt képviselve.
Dicsérolleg kell felemlitenünk, hogy a zsidók megtették köte-
lességüket, amennyiben az ifjuságon kívül 20—25 család ál-
tal voltak képviselve. — Mi a bált magát illeti, mint az ily
álarozosbálon divó, különféle osztályok voltak képviselve, de
minderki megtalálta a maga társaságát és mulatót észtele-
nül kedélyesen. — A tűzoltó egylet javára tisztán 82 frt 78
krt eredményezett. — Felülfizettek: Matkovits József ur 2
frtot, Horovitz Adolf, Radovánovits Miklós, Schvarecz Sándor,
Scheinberger Dagobert és Szalay Jakab urak 1—1 frtot,
Wéber Károly ur 70 krt., Tichy R. és Hirschenhauser Manó
urak 60—60 krt., Bakody Márton és Szkenderovits Simon
urak 50—50 krt., Deák Ignác ur 20 krt.

— A „Zentai Gazdakör“ által f. hó 11-én rendezett,

A HETI LAP TÁRCZÁJA.

A ferde nevelés következménye.

I.

Mikor a czipra Kajtár Péternek komákról kellett gon-
doskodni s a konyhában főzőasszonyok lótoftak-futottak, hogy
a keresztelő minél módosabb legyen. — nem cserélt volna
messze földön senkivel, nem talán magával a palatinussal
sem . . .

Jóskának keresztelteti. A Kajtárok között mindig volt
József. Most már félre bánat félre bu, elfelejti azt is, hogy
micsoda fán terem a szomorúság? Pedig ez az özvegyek ál-
landó vendége, sokszor bekopogtatott nála és nyomta a szi-
vét, akár csak a patkó az ágyást.

Hiában van a másfél telek, a esáko-szarvu sok szép
jérmas jószág, a nagy zöld salugáteres ház, a mit még a
szolgabíró is megbámul, hiában van minden, ha nincsen, a
kire az örök maradjon . . .

Ezért busult a falu legelső gazdája.

Megirigyelte a cigány Gaeskót, a ki válogathatott fe-
les számú rajkói között, hogy kit ruház az Isten, kit ő?

Boldog ember az a koplalásbíró, kalácsot sohanapján
látó üstfoldozó Gaeskó. Le is nézte talán Kajtár uramat, mert

különbem nem felelte volna neki azt, mikor kérdezte, hogy
mire való ez a sok rajkó?

— Hát kire maradna ez a kerek világ Kajtár uram?

No most már nem sérti a felelet. Az igaz, tizenöt évig
kellett várni erre a boldogságra. Minden évben félretett egy-
egy hordó bort a kajlahegyi termésből, minden évben több libát
fogtak szemre . . .

Büszkén is járt, akár csak bő esztendőben dus aszta-
gok között az új gazda.

Elővette a nagy kapesos bibliát s a kemény tábla bel-
sejére oda írta nagy betűkkel:

József, szül. 1858. márcz. 12.

Azután elgondolkodott magában. Mi legyen?

Talán pap?

Nem, legyen csak az, ami apja, nagyapja volt, szántó-
vető ember. Egy-két iskolát elvégeztet vele, azután majd
tanítja azt a tudományt, a mivel az ekeszarvát kell igaz-
gatni . . .

Az anyja, a keresztszülék egész határozottsággal papnak
szánták, mert hát olyan okos képe és olyan tokija volt már
akkor is, mint egy esperesnek.

— Majd meglátjuk. Kibontja az idő a szándékunkat.—
felelt Kajtár uram.

Annyi bizonyos, hogy a kik a keresztelön ott voltak,

Sz
SCH
kő
hová
mi r
mény
zeté

min
a ft
jűk
a sc

s tombolával egybekötött felolvasó estély, daczára azon körülménynek, hogy ezen a napon többrendbeli más tánczvilágom is tartatott, mely a szép estély sikerét csaknem kockára tette, az eredmény mégis várakozásos felül kielégítő volt, s mire a felolvasás megkezdődött, a terem előkelő közönséggel teljesen megtelt. Felolvasónak, Harsányi János ur családjában beállott szomorú körülmény folytán akadályozva felolvasásának megtartásában, Bakody Márton ur vállalkozott, ki „Csevegés egyről-másról” czim alatt egy igen életbevágó s tapasztalatokon alapuló tanulságos értekezést olvasott fel, melyért a közönségtől köszönet nyilvánítása mellett élénk tapsviharral jutalmaztatott. A felolvasást táncz követte. A hölgyek közül az estély emelésében résztvettek: Elek Ilonka, Metzinger Erzsike, Árvay Mathild, Szeli Irén, Bakay Rózsika, és Siehermann nővérek kisasszonyok, továbbá Árvay Lajosné, Bakody Mártonné, Búza Jánosné, Deutsch Mórné, Elek Jánosné, Krausz Farkasné, Lebák Ferenczné, Lövey Károlyné, Jedlicska Istvánné, Papp Józsefné, Rehák Andorné, Rácz Istvánné, Szalai Jakabné, Szeli Antalné és Tolmácsy Mártonné úrnők. A könyvtár javára felülfizettek: Ft. Appel Ede, t. Benedek Elek, t. Blázek Lajos, és Lukácsévits Ignác urak 70—70 krt. — Bakay Károly ur 60 krt. — Hevér Péter, és Habram Ferenc urak 50—50 krt. — Tolmácsy Márton, Rácz István, Krausz Farkas, Búza János, Lövey Károly, és Szalai Jakab urak 40—40 krt. — Jedlicska István ur 20 krt. — és Suber Endre ur 10 krt. — A felolvasó-estély összes bevétele 62 frt és 93 krt tesz ki.

— Nagy szerencsétlenség érte az amugy is betegeskedő Rothmann Sándor volt takarékpénztári könyvelő urat. F. hó 16-án estefelé 5 óra után a Szép-utczában levő lakására igyekezvén, Czehe Győző igazgató ur háza előtt oly szerencsétlenül esett el, hogy jobb lábát a boka fölött eltörte még pedig

ugy, hogy a törés folytán, mint hírlik, az alsó labzárt egész a térdig amputálni kell. — A sorsüldözötte család fájdalmát, ha valami, ugy az általános őszinte részvét enyhítheti.

— A folyó hó 14-iki álarczos körmenet alkalmával majdnem végzetes szerencsétlenség történt. Ugyanis Földy Antal bádogos-segéd, épen a kocsirol leszállandó, a lovak a kocsi megrántották s a létra felsővégén, — elég gondatlanul — elhelyezett vasvillába esett és ennek ága jobb oldalába behatolt, de — szerencsére annélkül, hogy nemesebb részeket is ért volna. Dr. Révay ur a szerencsétlenségről értesítetvén, azonnal ott termett, és a helyszínén a szerencsétlen fiatal ember sebeit bekötözte, úgy hogy egy kis fájdalom és az ijedtségen kívül nagyobb baj nem történt.

— A „Zentai Gazdakör” f. hó 19-én, azaz ma vasárnap felolvasást tart, melyre a t. köri tagok és a t. közönség tisztelettel meghívattak. Felolvasó: tek. Szabó István adai földműves isk. tanár ur lesz. Beléptídj 20 kr. Kezdeté pont 7 órakor. Kéretnek a t. köri tagok valamint a gazdászok iránt érdeklődők minél nagyobb számban megjelenni. Felülfizetések, miután az est jövedelme a kör könyvtárának gyarapítására fordítatik, köszönettel fogadtatnak és hírlapilag fognak nyugtáztatni.

— Az iparos olvasó egyletben f. hó 11-én megtartott felolvasó estély egyedüli az ideiek között, mely a meghallgatók csekély száma folytán alig fedezte az estély költségeit. De nem esoda, mert ugyan az estén annyi felé voltak mulatságok, hogy a nálunk ugy is csekély számu az ily estélyeket látogató közönség sok felé volt szétoszolva. Tanácsos volna, az ily estélyek meghirdetése előtt a helyzet szemügyrevétele.

— Moholról tudósítanak bennünket, a községnek volt

nem győzték dicserni két hét multán sem a sok drága emmi-valót, meg Kajtár uram szinarany jó kedvét.

Köszöntöttek ő rá, a feleségére, a Jóska gyerekekre, a kit a sok néném-asszony, hugómasszony nem győzött bámulni a politiros bölcsőben . . . Még a pap is, a ki keresztelte Jóska-t, megdicsérte, hogy ilyen szép gyermeket régen nem látott.

Hát még mikor jární kezdett czifra kis ruhájában, bársony főkötőjében, megbámulta mindenki. Az uri asszonyságok sem állhatták meg, mikor elmentek, hogy meg ne esőkolják. A rokonságnak vasárnap délutáni mulatságnak elég volt, hogy a kis Jóska ujnál újabb ruháit bámulják. Egy menyasszony-láda volt vele tele . . .

„Kis angyal”-nak nevezte mindenki. Apja, anyja el is hitték. Megengedtek neki mindent. Az igaz, hogy a kik nem voltak rövidlátók, azok észrevettek a kis Jóskában sok rossz tulajdonságot, de nem szóltak semmit . . .

Jaj volt annak, ki hozzá hangosan szólt, vagy a ki görbe szemmel nézett rá. Jobb lett volna az ilyenek halva születni . . .

Mikor két-három éves korában leköpte az apját, kövel dobálta az anyját, ujdonatuj ruhájával a kacsapocsolyába hevert bele, anyja apja nem győzte össze-visszacsókolni, hogy milyen kedves gyermek . . .

Tört, zuzott, rontott mindent, a mit csak bírt. Dühös-ködött, még a holdvilág árnyékát is ki akarta vététni a fejő dézsából, nem békült ki a világ minden kincséért, míg egy kis cukrot nem kapott.

— Az alma mellett ott kell tartani a veszőt, — intette a kántor Kajtár uramat.

Ott is tartották, de a vesszőnek nem vették hasznát.

Az alma mindemnap kijárt . . .

Később, évek multával, a hogy nyolez-kilencz éves lett, a faluban, hol mindenkinek nevet adtak, elnevezték Cseese Jóskának, mert az anyja ugy kiczifrázta, mintha leány lett volna. Öríztek a fuvó széltől. Talán azt hitték, hogy czukorból van.

Ez időtájt ismét szomorúság kopogtatott be Kajtárékhoz. Kajtárné asszonyom el volt keseredve. Sirt, zokogott. Nem tudta, hogy mivel bántotta meg az ő aranyos kedves Jóskáját, mert az nem szereti ugy föbbé, mint azelőtt, ha szeretné, nem menne a rossz gyermekek közé. Hiszen, ha jétszani akar, ott van a kurátor Erzsi, meg a szabóék Julesája, azzal eljátszhatik . . .

De hát kire öltögetné akkor nyelvét a nagy harang?

Ki szedné ki a legszebb madártiúkokat?

Ki vezetné a hülye Misa házához a csufolkodó gyermekeket?

főjegyzője, Karakasevits Simon, ki eleinte csendes elmebetegségben szenvedett, de néhány hó óta veszélyes dühe miatt a Lipót-mezei tébolydába vitették, a tébolydában meghalt.

1. Az ó-kanizsai népkert évek hosszú során át néptelenségéről volt híres, és talán még jelenleg is arról volna nevezetes, ha ennek előtte 3 évvel Ó-Kanizsa csekély számú fiatalok köréből nem került volna néhány vállalkozó szellemű ember, kik kitalálták azt, mikép lehet egy csapásra 3 legyet ütni, midőn 1886. farsang végén a népkerti térzenealap javára Ó-Kanizsán, az első nagy jelmezes-álarcos bálát rendezte, melynek jövedelméért az egész nyári szezsonban hetenként legalább egyszer a népkertben térzenét tartatott a helybeli első magyar zenekarral. — Így először is a közönségnek egy nem kevés mulatsággal járó, itt még szokatlan érdekességű, élvezetes estét szerzett, másodszer rábírta a közönséget, hogy a fülledt szoba levegőt elhagyva, nyelje az utcák sűrű porát, hanem keresse fel a községi kertésznök által egész parc-ká varázsolt népkertet, hol a szó legegészségesebb értelmében üdülés vár rá; — és végül anyagilag pártolták és támogatták a helybeli első magyar nemzeti zenekart ép akkor, mikor a lakosság legnagyobb része a megélhetés munkáján fáradozva nem ért rá mulatni, amikor legnagyobb szükség volt a gasztra. — Az idei álarcos bál f. hó 14-ikén tartatott meg a nagyvendéglő dísztermében. A siker fényes, az eredmény ennek megfelelő volt. Szébbnél-szebb és elegánsnál elegánsabb jelmezek élénkítették és tették változatosabbá az egybegyűlt nagyszámú közönséget. — Legizlésebb, legelegánsabb és legszebb jelmezek voltak Hercz Edéné úrnőnek francia pórno-je Ko-

vacsevics Jelka k. a. stafetta-ja, Müller Sarolta k. a. elzaszi nő-je, Horovicz Irma k. a. virágárus leány-a, Adányi Etelka k. a. spanyol cigánynő-je Oeskey Hermina k. a. ördög-je, Tóth Andrásné királynő-je, Tóth Mathild k. a. betyár-ja stb. stb. A férfiak köréből elegans jelmezt öltött Hercz Ede ur, mint telivér tót, Krahl Ernő ur, mint spanyol nemes, Zsiday Dániel ur mint bojár, Anderla ur, mint török domino. Általános derűtséget keltett Motolity ur nád-vesszőn lovagló gyerkőcz-a Sándor Amál k. a. kisleánya babával karján továbbá került ott szatyingos zsidó, fekete ördög, tábornok, huszár tiszt, oláh pattogatott kukoricza, tavasz, de nem lévén a fejem káptalan, képtelen vagyok mindazon sikerültnél sikerültebb jelemeket felsorolni, melyek a bál sikerültét annyira elősegítették. Általános tetszéssel és derűtséggel találkozott a Yung-Tsung-Csiang chmai zenekarnak a „Perdül a sarka” kezdetű Konti féle Király fogás indulónak hangjai mellett 10 óraker való bevonulása, mely derűtségnök nyoma a rendező bizottság tagjainak arczán még akkor is sugárzott, midőn a bál után harmadnapra kiderült, hogy a következő nyári térzene-költség immár együtt van.

— Vereskeresztbál Csókán. A f. hó 11-én rendezett, tombolával egybekötött táncvizsgalom tényesen sikerült. A szép számú közönség — kik közt igen sok vidéki is volt jelen — fésztelen jó kedvvel mulatott egész reggelig. A szép nem közül ott láttuk: Major Istvánnét (Szanád) Bovánkovits Lajosnét, Georgievits Istvánnét, Williger Mihálynét, Tóth Frigyesnét, Peház Istvánnét (Verbieza), Operan Aurelnét (Jozefova) Straubnét, Kohn Gyulanét (Szanád), Hirschl Sámuelnét, Birovskynét — Svoboda Ferencznét, Havasinét, Bartl Aladárnét, Klopfernét, stb. stb. A leányok sorában pedig a Villiger nővéreket, Policzer Jankát, Major Olgát (Szanád) Bovánkovits Mariskát, Hirschl Herminát (Tisza-sz. Miklós.) Svoboda nővéreket, Straub Antoniat, Birovskzy Mariskát, Klopfer Jenit, stb. Felülfizettek: Méltóságos Sváb Károly, ki majd nem az összes tombolya tárgyakat is ajándékozta 19 frotot. Sváb Sándor (Bpest), ifj. Sváb Sándor, Policzer Ilonka k. a. 4—4 frotot, Klopfer Jakab 2 frotot, továbbá egy egy frotot, Varga János Bovánkovits Lajos, Govrik Sándor plébános (Szaján), Hoffmann János plébános, Williger Mihály, Guszmann Ignácz (Zenta), Hirschl Samuel, Wéber Károly, (Zenta), Frankl Bertalan, 50—50 krt Major Istvánné, Szabó Sándor, Beer Zsigmond, Sztetler József. Fogadják e nemes lelkű adakozók valamint azok, kik tombola tárgyakat is küldtek a vereskereszt egylet nevében köszönetünket. A rendezőség.

— Szabadkán e hó 12-én vasárnap d. e. a volt Horváth-párt népes értekezletet tartott Mamuzsich Lázár polgármester elnöklete alatt. Horváth Mór küldöttségileg meghivatván, kijelenté, hogy mandatumot nem vállal. Erre Kulmescics Illés indítványára az értekezlet elhatározta, hogy Antunovits József városi főorvost kéri fel képviselő jelöltül. Az indítvány elfogadtatván, a jelöltért küldöttség meát, ki néhány percz mulva megjelent és megtartá rövid program beszédét, melyben magát a szabadelvűpárt hívének vallotta. A beszédet, a mely bunyevácul is tolmácsolva lett, a választók nagy éljenzéssel fogadták. Beszélt Mamuzsich Ágoston is. — F. hó 16-áról vett értesülésünk szerint pedig a város második választó-kerületének kormánypárti választói délután a

Ki firkálva galádságokat a templom falára?
Ki kerülné az iskolát?
Ki csinálná mindezt, ha Jóska nem?
A Cseese Jóska
A többi gyermekeket megbüntetik, őt nem.
A többi gyermekeket megszidják, őt nem . . .
És ezt nagyon természetesnek találja mindenki, hiszen ő a Cseese Jóska, a kit esókolnak nagyok, kicsinyek, szegények, gazdagok . . .
Az anyja térdenállva könyörög neki, hogy miért nincsen többet otthon, miért kószál? Talán nem szereti? Ritkaság az ily gyöngye szív, de hát ez a Jóska még kamasz korában is olyan szép. Az apja szólna, de nem mer, hiszen csak ez az egy van. A többiekét, a kinek négy-öt van büntethetik, de ez a Jóska olyan gyöngeszívű gyerek, még megrepedne a szíve talán . . .
Igy, nőtt fel legénynyé a Jóska gyerek. Keveset tanult, semmit sem dolgozott, annál többet duhajkodott.
Soha nem hallotta senkitől, hogy ezt ne tedd.
Minden pajkosságáért agyon esókolták a rokonok . . .
Az öreg kántor szívéért meg egy fias disznó, vagy egy szekér széna nagyon meglágyította.
Mondogatta ugyan, hogy az alma mellett legyen ott a vessző, de nem tartotta meg.

(Folyt. követc.)

E

SCH
kő
hová
mi
mény
zeté

min
a ft
jűk
a sc

Hu
las
el
ha
pe
ko

m
go
32
57
48
és
47
fő
kr
Va
jes
22
Es
16
7.
Ka
N
kr
28
Va
jes
20
ve
le
di
va
tő
ig
m
tá
fa
gy
tá
fa
do
el
m
ko
ly
re
gy
ho
te
m
vi
ha
—
va

SCH
kő
hová
mi r
mény
zeté

min
a ft
jűk
a se

Hungária szálloda nagy termében az országos képviselőválasztás ügyében gyűlést tartottak. A gyűlésen Varga Károly elnöke mellett mintegy 800 választó jelent meg és egyhangulag Törley Józsefet, Szabadka város szülöttét és budapesti nagyiparost jelölte ki. Törley megjelenén, a jelöltséget kormánypárti programmal elfogadta.

— **Mennyi jövedelmük s mennyi adósságuk van a magyar püspökségeknek? I. Jövedelem.** Érsekségek: Esztergom 355931 frt 81 kr. Eger 108441 frt 90 kr. Kalocsa 320386 frt 99kr. R. kath. püspökségek: Besztercebánya 57760 frt 99 kr. Csanád 109448 frt 59 kr. Győr 113453 frt 48 kr. Kassa 38884 frt 7 és fél kr. N.-Várad 294903 frt 2 és fél kr. Nyitra 106378 frt 95 és fél kr. Pécs 101540 frt 45 kr. Rozsnyó 35458 frt 46 kr. Szatmár 52868 frt 95 és fél kr. Székesfejérvár 24490 frt 4 kr. Szepes 61613 frt 68 krajcár. Szombathely 48090 és 208 frt 7 kr. Vác 108.630 frt Veszprém 171716 frt 54 kr. Gör. kath. püspökségek: Eperjes 16047 frt 28 kr. Lugos 10500 frt Munkács 16665 frt 22 kr. Nagyvárad 80657 frt 19 kr. II. Adósság Érsekségek: Esztergom 80.572 frt 50 kr. Eger 102.810 frt Kalocsa 168.135 frt 27 kr. R. kath. püspökségek: Besztercebánya 7.394 frt 43 kr. Csanád 93.740 frt. Győr 124.376 frt 74 kr. Kassa 6.465 frt 90 kr. Nagyvárad 287.883 frt 19 és fél kr. Nyitra —. Pécs 173.489 frt 18 kr. Rozsnyó 3.389 frt 90 kr. Szatmár 98.403 frt 78 kr. Székesfejérvár —. Szepes 28.026 frt 56 kr. Szombathely —. Vác 45.375 frt 66 kr. Veszprém 17.804 frt 33 kr. Gör. kath. püspökségek: Eperjes —. Lugos —. Munkács 549 frt 31 kr. Nagyvárad 209.157 frt 82 kr.

— **A hazai gyümölcsészet érdekében,** mely kellő művelés esetén, az ország kivitelének egyik hatalmas tényezője lehetne, az idei év folyamán üdvös mozgalmat akar megindítani az orsz. gazdasági egyesület kertészeti szakosztálya. Az van ugyanis tervben, hogy az ország gyümölcstermelőinek többször is alkalmat nyújtsanak a személyes összejövetelekre s így az érzelmet, e következeiseiben nagyfontosságú ügy iránt, minél nagyobb mértékben kifejlesztik. E végből a szakosztály elhatározta, hogy május 20-án, a Nagy-Körösön tartandó mezőgazdasági kiállításon, aszalt, konzervált s üdvei gyümölcsből, zöldségből, valamint aszalókból mellék-kiállítást rendez, s ugyanott, a nevezett időben vándorgyűlést is tart. — A második kiállítást s az avval kapcsolatos vándorgyűlést Pécsen tartja a szakosztály, a hol — augusztus elejétől szept. közepéig — Tolna, Baranya és Somogy vármegyék közönsége mezőgazdasági kiállítást rendez. A szakosztály végül azon a kiállításon is részt óhajt venni, melyet szeptember vagy október havában Sátoroljaj-Újhelyen rendez Zemplénvármegye közönsége. A vándorgyűlések tárgyai körülbelül a következők lesznek: 1. Javaslat az iránt, hogy a termelők — a helyett, hogy oly sok gyümölcsfaj termelésével foglalkoznak — inkább egy fajnak nagyobb mennyiségben való művelésére szorítkozzanak, hogy így a kivitel igényeinek a gazdaközönség megfelelhessen. 2. Az elhanyagolt körtetermelés kiterjesztése. 3. A nemes dinnyének — a korábbi érés és versenyképesség czéljából — üveg alatt való termelése.

— **Bécsnek tojásfogyasztása.** A fogyasztási hivatal ki-

mutatása szerint Bécsben évenként több mint 100 millióra rug az elfogyasztott tojások mennyisége, és e szám évről évre tetemesen szaporodik. A tojás tehát — nemcsak a bécsi szükséglet miatt, de különben is — oly nevezetes kereskedelmi cikké lett, mely megérdemelné, hogy felhasználjuk és előnyünkre fordítsuk, vagyis adjunk a sógoroknak tojást s ők — az eddigi fügek helyett — nem csak pénzt fognak mutatni, hanem adni is.

— **Egy buzaszem szaporodása.** Ha fölveszszük, hogy egy buza szem 50, s ezek mindegyike ismét 50 magot hoz úgy már a második évben 2500, a harmadik évben 125.000, a hatodik évben 15.625.000.000, a tizenkettedikben 244.140.625.000.000 szem lesz belőle, vagyis mintegy 4608 bilió mérő. Ezen egy szem buzából már a 3 évben 300 ember egyszerre jóllakhatnék, eltekintve a korpától, mely 8 sertésnek egyszeri etetésre elegendő lenne; a 12-ik évben azonban már a föld összes lakossága (mintegy 1400 millió lélek) élethossziglan élhetne belőle.

— **Festett bor felismerése.** A festett borok korszakát éljük. Ilyesméről írni, ma a legdivatosabb dolgok közé tartozik. A vegyészek kémlenek és jaj azon hordótartalomnak, mely nem felel meg felállított törvényeinknek. A borivó népség berug a festet és festetlen bortól. Ha a statisztikának is juthatna egy kis szerep, mert nagyon érdekes volna kimutatni, melyik bor után marad utóelvezetnek nagyobb „katzenjammer.” De eltekintve mind e nevezetességektől egy berlini vegyész ajánlata szerint: téggy 10 köbcentiméter bort 90 k. cm. destilált vízbe, abba keverj 30 k. cm. koncentrált kén-savas rézlevegőt vagyis rézgaliczoldatot. Hamisítatlan vörös bor azonnal elveszti színét, fekete mályvával festeit pedig szép viola színűvé változik.

— **A ruházat egészségügyi szempontból.** A Dr. Lőrinczi Ferenc ismert fővárosi orvos szerkesztésében megjelenő „Hosszu Élet” című egészségügyi szaklap a következő közérdekű közleményt tartalmazza. „A ruházat egyik legfontosabb részét egészségi szempontból az ingek képezik. Legegészségesebb és egyuttal a legszebb is a tiszta fehér gyolcs ingek használata. A legnagyobb kellemetlenség az eddigi férfingeknekél a mellgombok által támadt, mert azok kellemetlen nyomást gyakorolnak a puszta mellre és a fémgombok dörzsolése nem egy ízben okozott már bőrbecegséget. De nagy hátránya a jelenlegi ingeknek az is, hogy az ing a gomblyukak gyors kikopása következtében nem lehet tartós. Ehhez járul, hogy a mellgomblyukak csakhamar kitépődnek, az ing eleje kigombolódik és szétnyílik. Hány esetben képezte ez a légső, tüdőök vészthozó meghűtéseit, midőn a test felhevült állapotában, pl. bálon stb. a szétnyílt ing mellett hűvös légáramlat érte a puszta izzadt mellet. A Várady Béla, budapesti férfi-divat kereskedő által (kis hid-utca) feltalált férfi-ingen mellgomblyukak, tehát mellgombok is egyuttal nincsenek és mégis oly szoroson tapad és simul a két mellrész egymásra, hogy az ing sehoh szét nem nyíllhatik és a mellben levő szerveknek meghűlése ki van zárva. Ezen ingek tehát, a melyek igen szépek, kitűnő szabásuak és igen olcsók, egészségi okok miatt felettébb ajánlhatók.” — Ha az olvasó visszaemlékszik azokra a közleményekre, melyek az ingekről a hazai lapok nagyrészében megjelentek, bizonyára csak ör-

vendeni fog, hogy a sajtó ismét nem csalatkozott, midőn e kitűnő és czélszerű ingeket a közönség figyelmébe ajánlotta. Most csak azt tartjuk szükségesnek megjegyezni, hogy óvakodjék az utánzatoktól, és csak azt a „Patent-inget” tartsa valódinak, mely Váradí Béla előkelő fővárosi kereskedő, kis hid-utczaí üzletéből származik és védjegyével van ellátva.

— **Kávé a lovak kölikája ellen.** Gyakran megesik, hogy a lovak több oknál fogva, de leginkább hűlés következtében kölikát kapnak. Ez esetben adjunk langymeleg erős fekete kávé. Ugyamily jótékony hatással bír őrölt kávé mézzel nemcsak lovaknál, hanem szarvasmarhánál is.

A „Zentai Hitelszövetkezet” 1888-ik év február 12-én tartott közgyűlése.

A „Zentai Hitelszövetkezet” közgyűlése előre láthatólag zajosnak ígérkezett; annál is inkább, mert koholt hírek terjesztői s a felbujtogatott s félrevezett szegény nép, illetőleg az az egynehány, nagyobbbrészt személyes szolgálatot tevő s Belyánszki minden állítására éljent kiabáló, kikből ez alkalommal az igazán „szegény nép” kitelt, mindenkép oly ténre akarta terehni a gyűlés folyamát, mely nemcsak hogy teljesen elűtő a tárgytól, de semminemű gyűlés keretébe nem tartozik mindaddig, míg van Felügyelő Bizottság, mely köteleességét teljesíti, amint ezt a felvett jegyzőkönyvek igazolhatják.

Nyílt titok, hogy Belyánszki maga szeretett volna vezér-igazgató lenni, és ez nem első áhitozása ily állásra, mert már máshol a vidéken is tett kísérletet vezér-igazgatóságra. — csak hogy merész képzelme sokkal könnyebbnek festette ki Zentán, a már kész negyvenhatezer forinttal rendelkező intézetbe, a leendő pénztárnok könyvelő, igazgatósági és választmányi tagok korteskedése mellett beleülni, mint az amugy sem sok haszonnal kecségető vidéki pénzüintézetet hosszas fúradozások, küzdelmek még pedig milyenek!! és anyagi áldozatok által össze, nem gyűjtögetni, de összekuporgatni. — Ahhoz nem egy Belyánszki, ahhoz „bizonyos” szakkőrü kell. Az érdeklődést úgy szakkőrükben, mint nem szakkőrükben az érdekeltek, mint kevésbbé érdekeltek közt városszerte általánosnak mondhatjuk, annál is inkább, mert Belyánszki és társai által kiadott s rengeteg számadatokat tartalmazó nyilatkozat, oly bámulatba és kétkedésbe ejtette a közönséget, melyet csak is a Felügyelő Bizottságnak kiadott nyilatkozata nyugtatott meg; hallván pedig Belyánszkinak erőlködéseit és gyűlésezéseit, nagyon-nagyon sokan, kiknek különben kebleiket az emberiségért meleg szív dobogtatja, mindannyiszor, valahányszor embertársaiknak baja nincs, ha nem is kárörömmel de rendkívül nagy kíváncsisággal várták a gyűlés eredményét, a melyen Belyánszki és társai a szó szoros értelmében kikacagtattak.

Mátéházi Matkovics Lajos elnök ur ő nagyságu számos tagu küldöttség élén a gyűlésbe meghivatván, zajos éljenzések között foglalta el azt az elnöki széket amilyenben Zentán pénzüintézet élén nehezebb feladatot, több erélyvel nemesebb kebellet elnök meg nem oldott. Mert könnyű értelmes elemet kormányozni s meggyőzni állítása helyes, vagy helyte-

len volta felől, hanem egy felbujtogatott, bár számra kis csoportot, a melynek rossz akaratu esábitója van, vezetni tudni, oda oly egyén kell, ki feladata érzetében kötelessége teljes tudatával bír. Hogy Nagyságos máteházi Matkovics Lajos ur magát ilyenek mutatta, mindazon alattomos áskálódások daczára, melyek heteken keresztül nála, mint Elnök-nél hivatalosan vagy nem hivatalosan, tétettek, azt nemcsak bátran, de büszkén kimerjük mondani.

A gyűlés megnyitvatván, Elnök ur előadja, hogy ez a mai ülés kétszeresen fontos: mint évi rendes közgyűlés, s mint olyan ülés, mely oly tárgy felett lesz hivatva határozni, mely körülbelől döntsön az intézet fennállása fölött.

Még jóformán el sem végezhetette Elnök ur a gyűlést megnyitó szavait, feláll Belyánszki s tekintet nélkül az Elnök ur köztiszteletben álló személyére s a hely komolyságára, többszöri rendreutasítás a megszólamlásnak lárna által mindannyiszor félbeszakítása daczára, olvasni kezd. Az elnöki szónak és csegetyűnek egész erélyére volt szüksége, hogy a már is felháborodott kedélyeket lecsillapítsa s figyelmeztesse Belyánszkit, hogy a tárgysorozatban megállapított tárgyhöz egyenként és sorrendben szóljon hozzá, ellenkező esetben elnöki jogánál fogva, megvonja tőle a szót. Erre Belyánszki elesenedett, hívei is úgy a hogy lecsillapodtak.

Felolvasatott ezután az Igazgató jelentése az 1887-iki üzletévről, azután a Felügyelő Bizottság jelentése, mely feladat rengető éljenzések közt vétetett tudomásul. Feláll erre azonban Belyánszki s kijelenti, hogy ő nem fogadja el sem egyiket, sem másikat, sem ő nem pártja, mely erre torokszakadtából támogatta vezérét. Hogy ez alkalommal nem hiányoztak a közönség műveletlenebb részéről Belyánszki kiáltott ily nyilatkozatok: „Abzug!” „Le vele!” „Ki vele!” „Elkergetett pénztárnok!” „Kicsapott harminczados!” „Reménybeli vezérigazgató!” stb. a melyek özőnével zadultak az elnöki csegetyű daczára a nap hőse felé, — nem lehet elhallgatnunk, ha a gyűlés folyamának leírásához hítek akarunk lenni. — A dolog szavazásra került: a szavazatszedő bizottságba kinevezettek: Belyánszki György, Szobonya Bertalan, (érdeklőtlen érdekelt=felmondotta részvényeit) és Singer Sándor urak. A szavazás eredménye az lett, hogy úgy az Igazgatóság, mint a Felügyelő Bizottság jelentése elfogadott 262 szava zattal 82 ellenében; — tehát 179 szavazat többséggel.

Ezek után olvastatott az Igazgatóságnak azon javaslata, melyben kéri, hogy a Belyánszki-féle beadvány felbujtóján a közgyűlés napirendre, annál is inkább, mert az igazg. és fel. biz. jelentések ezt tárgytalanná tevék, mert efféle ügy nem a közgyűlés, hanem a Felügyelő Bizottság hatáskörébe tartozik. Elnök ur azonban, nehogy csak logesekélyebb vádjá is érhesse a részrehajlásnak, a beadvány tárgyalását elrendeli és Belyánszkit a tárgyhöz való szólásra felkéri.

Belyánszki erre feláll és másfél órán át, részint untatta, részint bosszantotta, végre mégis csak megneveztette a közönséget, és nagyon szomoruan esett megtanulnia, hogy a „népszertőség” olyan dohány, melyből Belyánszki nem pipál.

Hosszas felolvasása alatt akárhányszor oly durva s minden tisztességtudásból kivetkőzött szavakat használt, hogy Elnök ur méltó felháborodással szólította fel szavai megvá-

I. é

SCH
kö
hová
mí
mény
zeté

min
a ft
jük
a sc
1.

logá
gett
Bely
ur!
bánc
által
haso
szán
hall
lene
szél
retu
szere
sal v
egy
nak
gény
M. a
neki
lyán
unive

pénzü
a gy
van.
nél f
intéze
ben v
nyug
kezek

heteti
állás
való
lan

lata,
vehe
gyán
Ármí
urak

megsz
hanya
beállt
valam

árakor
kukori
— Za

1889

I. é

SCH
kö
hová
mi r
mény
zeté

min
a ft
jűk
a sc
d

logatására és midőn ez sem használt, kivezetéssel fenyegette. Elnök ur e szavait hatalmas éljenzés követte, melyre Belyánszki e szavakkal válaszolt: „Ah! Nagyságos Elnök ur! amit el akarok mondani, azt elmondom, — aztán nem bánom, ha engem lepípálják!” — Erre azután olyan általános lett a hahota, hogy maga Belyánszki is mosolyhoz hasonló grimassé-t vágott. Belyánszki ezutáni állításai csak szánalommal, vagy mosolylyal halgattattak végig, de végig hallgattattak. Nem hiányzóttak az egyes érdekes kis közjelentetek sem. Így például Belyánszki felolvasásának azon részébe, melyben az Igazgatóság ellen bizalmatlanságot szeretne zavasztatni. L. Nándor közbeszólt: igen, mert igazgató szeretne lenni. Erre Belyánszki visszaadhatlan hanghordozással válaszolta: Nándor! Nándor! De kikapott az Igazgatóság egy érdeműs tagja is, igazán érdemetlenül, midőn H. J. urnak csak úgy könnyedén oda vágta, hogy eljárása által „szegénységi bizonyítványt állított ki magának!” kikapott dr. F. M. ur is, kinek csak úgy van tudomása a visszaélésekről mint neki t. i. Belyánszkinak, kijutott a polemikából valakinek Belyánszki azon oldalvágása is: „Ne ugam!” mert Belyánszki universal genie, kívülről tudja az „illem könyvét.”

Ezután felszólt Fischer Mihály ur, Szeged egyik első pénzügyintézetének igazgatója s előadta, hogy ő egyenesen erre a gyűlésre jött Zentára, mert két tekintetből is érdekelve van. A vezér-igazgató ritka előzékenységénél és szívesességénél fogva bő alkalma nyílt beható vizsgálat alá vehetni az intézet könyveit s azok pontos vezetéséről s a minden tekintetben való kifogástalanságáról biztosíthatja a közgyűlést. Azon nyugodt öntudattal távozik, miszerint az intézet vezetése jó kezére, s az intézetre bizott tőke biztos helyen van.

Elnök ur pedig kijelentette, hogy a gyűlés meggyőződhetett a minden tekintetben való pontos és hiv. kezelésről, állását, vagyonát vebrén latba, és a tárgy felett napirendre való térést ajánlván a gyűlést bezárja. Ezek után pártatlan lelkes éljenek között távozott.

Kiegészítésként megemlítem: Szobonya Bertalan ur ajánlata, melynél fogva intézeti tisztviselő saját intézeténél ne vehessen hitelt igénybe, elfogadhatott s a jövő közgyűlés tárgyaúl kitűzetett, továbbá a felügyelő bizottságba Jakobovits Armin ur, a választmányba Stéh István és Varga M. esztergomi urak megválasztottak.

T-1.

Gabona piacz.

A hét elején a gabnaüzlet lanyha volt, de vége felé megszilárdult, úgy hogy a múlt heti árak, melyek eleinte hanyatlottak, szilárdabb irányt követve és nagyobb vételkedv beállta folytán ismét elérhetőek lettek. Ugy a heti felhozatal valamint a kínálat gyenge volt.

A lefolyt héten az egyes gabna neműek a következő árakon keltek: Buza 6 ft 70—75. — Árpa 4 ft 60—70. Kész kukorica 5 ft Kukoricza tavaszi szállításra 5 frt 20.— Zab 4 frt 80—5 frtig 100 kilogrammonként.

Vasuti menetrend.

BUDAPEST—ZIMONYI IRÁNY.

	expr.	szem.	gyors.	omn.
Budapest indulás	5.38	8.—	2.28	9.15*
Szabadka érkezés	8.54	1.03	6.06*	5.—
Szabadkáról indulás lefelé	8.59	1.46	6.18*	6.15
Csantavér érkezés	—	1.46	—	6.42*

	expr.	gyors.	vegy.	szem.
Csantavérről felfelé	—	9.21	1.04	10.26*
Szabadka érkezés	6.08	9.41	1.45	10.52*
" indulás	6.10	9.53	2.25	11.22
Budapest érkezés	9.40	1.42	7.30*	6.50*

SZABADKA-BAJAI SZÁRNYVONAL.

	vegy.	szem.
Szabadka indulás	5.45*	2.45
Baja érkezés	8.52	5.02
Baja indulás	6.50*	10.26
Szabadka érkezés	10.—*	12.40

SZABADKA-ESZÉK-VILLÁNYI IRÁNY.

	vegy.	szem.	vegy.
Szabadka indulás	5.25*	2.10	6.40*
Zombor érkezés	8.05	3.47	9.27*
Eszék "	12.33	6.18	4.21*
Villány "	3.47	—	6.25

	szem.	vegy.	vegy.
Villány indulás	—	1.08	9.20*
Eszék indulás	8.26	3.30	11.26*
Zombor	11.19	8.10*	6.53
Szabadka érkezés	12.55	10.42*	9.19

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Schvarecz Sándor.

HIRDETÉSEK.

A t. gazdaközönség b. figyelmébe!

A legjobb és legolcsóbb gépek

részletfizetésre

alulírott főügynökségnél kaphatók;

MOZGONYOK, GÖZCSÉPLŐGÉPEK, TRIEURÖK,

sorvető-gépek,

SZÓRÓ-GÉPEK, SZECSKAVÁGÓK, ROSTÁK,

aczélekék, vasboronák,

valamint szurkos ponyvák.

A bécsi biztosító-társaság

és a bécsi tűz-, jég- és járadék-biztosító-intézet

zentai főügynöksége.

Eötvös-utcai, Ujházi-féle házban.

Scheinberger Dagobert.

Szerkesztő
kiadó
SCHVAREZ
könyvkiadó
hová úgy
mi részlet
mények,
zetések
is ki
Kézirat
nem

Ki
mindig
a fűtött
jük a h
a sors
daczára
Ne
alig ké
sitani c
att kop
Ne
lévő la
megho
hogy a
A
mán, c
legnag
kuak;
tása v
E
N
vétel
nyein
ránk
baj, k
volna
kakép
ha a
falat
mák
gőjel

1707-ik szám.
kig. 1888.

Zenta város tanácsától.

Pályázati hirdetmény.

Zenta város tanácsának 1204. kig. 1888. számú határozata értelmében
a város alatt közvetlen a hid felső részén egy a mai kor viszonya-
inak megfelelő kellő kényelemmel ellátott

tiszafürdőnek (uszodának) felállítása

tárgyában, az alábbi feltételek mellett:

1. Pályázó tartozik egy a kényelem- és külesin tekintetében megfelelő mintegy
30-35 férfi és 20-25 női személy befogadására alkalmas nyári uszodát
felállítani a Tisza folyó zentai partján a hidfő feletti zárt kikötő helyen
s erre vonatkozó tervet tartozik zárt ajánlatában „fürdőépítés czimen“ **legkésőbb március**
hó 1-ig Zenta város igtató hivatalába benyújtani.

2. Pályázatot elnyerőnek **biztosittatik** a zárt kikötő helyiségben **10 éven keresz-**
tül egyedüli jog a fürdő felállítására; továbbá ezen időtartam alatt a kikötési, illetve
partjavadálmii díj fizetési kötelezettség alól felmentetik.

A pályázatot tüzetesebben körvonalozó feltételek a mérnöki hivatalban kaphatók.
Zentán, 1888. évi február hó 14-én.

WUITS SÁNDOR s. k.
h. polgármester

Hirdetmény.

Alulírott közhírré teszem, miszerint
a Kosuth utcában 911. sz. házamat
szőlőtökékkel és gyümölcsfákkal
beültetett nagy kerttel együtt

1888. évi april 24-étől

egy, vagy
több évre is kiadom.

Bérelni szándékozók sziveskedjenek
velem értekezni.

Kragujevits
rőfős kereskedő.

Házassági-ajánlat!

H
Ösém számára ki Budapesten nagy-
kereskedő s nagy iparos, kinek üz-
leti jó hírneve egy a fővárosban mint a vidéken
mint első rendű ismeretes, vagyonát saját maga szer-
ezte, jelenleg 37 éves csinos külsejű s 10 hónap-
óta özvegy, ezen uton óhajtanék hitestársat keres-
ni. Kivántatik egy 24—35 évek közti hölgy leg-
szivesebben vidéki, — miután boldogult neje is az
volt — 25—30 000 frtnyi hozományyal, mely
azonban nem okvetlen készpénzben kell hogy le-
gyen, hanem fekvőségben is lehet, azonkívül jó
nevelés és háziasság, ha gyermektelen özvegy is.
A tisztelt hölgyek, kik boldog házaseletet kíván-
nak, forduljanak teljes bizalommal arczképek mel-
léklése mellett — melyet visszaküldök — „Nagy
bácsi“ czim alatt Haasenstein és Vogler hirdetési
irodájához, Budapest, Dorottya-utca 12. Titoktar-
tás becsületbeli dolog s kívánatra arczképpel én
is szolgállok.